Я знав колись твій рід… На склонах Чорногори,
Де в хмарах громи сплять, орлів де вітчина,
Стоять твоїх сестриць великі темні бори,
Над ними ходить ніч, сон, зорі, тишина…

Там вирвали тебе із рідної оселі,
В чужий віддали світ — далеко від сестер;
Веліли нидіти в глухій міській пустелі
Та тінню прикривать брудний, обдертий сквер.

І знаю я, що все в нічну глибоку пору
Знімаєш болісно зчорнілі рамена
І думи свої шлеш у рідну Чорногору,
Де в хмарах хмари сплять, де орлів вітчина…

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.